# Temps Ordinari - Trenta-tresè diumenge

Per Administrador el dg., 14/11/2010 - 09:00

Ml 3,19-20a
2Te 3,7-12
Lc 21,5-19

**Ens trobem ja al final de l'any litúrgic, que acabarà la setmana vinent. Ens acostem a l'Advent. És en aquest context que se'ns presenten unes lectures que ens parlen del temps, de com el vivim, de com l'aprofitem. És un moment per veure 'com anem vivint la nostra vida'. Un moment, potser, per preparar-nos per a un Advent que ens ajudi a guanyar en 'fondària' en el nostre viure de cada dia. Tres paraules podem destacar avui de l'Evangeli i de la segona lectura d'avui, que podem retenir i deixar que ens acompanyin durant aquesta setmana, com una cantinella que vagi penetrant en el nostre cor: "*no us alarmeu*", "*serà una ocasió de donar testimoni*", i "amb la vostra perseverança... us guanyareu per sempre la vostra vida". I hi ha una quarta paraula que guardem per al final. Anem, doncs, per parts: - Primera paraula: "no us alarmeu": vivim un món complex, ja ho sabem. Un món que pot ser desconcertant. És cert que de situacions difícils n'hi ha hagut moltes al llarg de la història. Però el que pot caracteritzar el nostre món actual és la dificultat per entendre'l, per 'posar etiquetes'. La seva complexitat ens desborda. I vivim certament moments difícils: amb una multiculturalitat que ens costa viure, amb una crisi econòmica profunda i llarga, un atur que té males perspectives de millora, violències de molts tipus... També en el nivell més domèstic i personal, podem patir dificultats de molt tipus que ens desconcerten: problemes d'enteses familiars, una salut que ens pot jugar males passades, l'economia de casa que no arriba... Tot això ens pot angoixar, certament. Però sí convé que no tinguem por a adonar-nos que les coses no són sempre senzilles en la nostra vida. No té sentit 'amagar el cap' com els estruços, viure en l'epidermis de la nostra vida, abocats a un activisme o consumisme que volen camuflar tot això. I convé, encara més que ens fem conscients quan les coses no són senzilles per les persones que ens envolten. Doncs bé: en aquesta situació que vivim, de veure'ns segons com, submergits en un mar de dificultats i de realitats que no entenem massa, Jesús ens adreça una paraula. Una paraula que repeteix sovint: "no us alarmeu", "no tingueu por". No es tracta d'un consol simplement de negar les dificultats, no! Es tracta, més aviat, de veure tot això amb una perspectiva nova. Una perspectiva que ens presenta la segona paraula que dèiem: - Segona paraula: "*serà una ocasió de donar testimoni*". Sí, sona dur això, ens sobta, però en aquesta paraula hi ha molta veritat: cada instant de la nostra vida és ocasió, és oportunitat, per acollir-la amb humilitat, i alhora amb la fermesa necessària per viure-la amb dignitat. Penso que podem recordar, cadascú de nosaltres, persones que han viscut situacions dures, a vegades difícils, com una feina feta pels altres sense resultats aparents, per exemple en una escola, o en un centre educatiu o social... i que són capaces de fer-la amb una dignitat que ens ha sorprès. Podem recordar i pensar en persones que han sabut tenir la fermesa necessària, com deia, per viure situacions així 'amb dignitat'. No es tracta d'estoïcisme, no. Es tracta més aviat de la força de l'amor, del deixar-se portar per la curiosa força de l'amor i de l'esperança. M'agrada sempre recordar uns germans maristes en un racó ben amagat de l'Àfrica. Quan els preguntàvem què feien allà, i sobre tot, per què estaven allà any rere any, passant tantes dificultats (un d'ells va morir un temps després d'una malaltia sobtada i està enterrat allà...), van respondre: "no estem aquí perquè ens agradi o perquè ens ho passem bé. Maria no estava al peu de la creu perquè estigués bé... sinó perquè el seu Fill estava en la creu". No, no estaven per estoïcisme, sinó per amor, per estar amb els crucificats d'aquelles terres.Nosaltres no hem d'estar possiblement en llocs allunyats, però sí podem aprendre com podem viure 'amb la fermesa necessària per viure les nostres situacions amb dignitat, amb amor'. Cada moment de la nostra vida, doncs, pot esdevenir ocasió de donar testimoni d'una vida que es viu amb i des d'un amor que dóna fermesa, i que es dóna senzillament. Anem doncs a la tercera paraula de l'Evangeli d'avui, que ens pot il·luminar durant aquests dies: - Tercera paraula: "amb la vostra perseverança..." Una vegada, un jove em preguntava, mentre vivíem una experiència de voluntariat i de conèixer persones impressionants pel seu compromís fins a l'extrem pels més pobres. Deia: "*està molt bé, tot això que fem i el que fan aquestes persones. El que no entenc és quin paper juga en tot això la fe*". Em va venir de seguida la idea de dir-li: "no, *en el que es fa* potser no es nota diferència entre qui ho fa mogut per la fe o no. El que sí puc dir és que conec persones que, mogudes per l'experiència de fe, han mostrat una perseverança que m'ha impressionat". Sí, d'alguna manera pensava que la nostra experiència de fe, una cosa que ens porta és de l'ordre de la perseverança, de l'obstinació, de la paciència, de la resistència... Penso que és per aquí que l'Evangeli d'avui ens parla. Però, com deia, hi ha una quarta paraula que penso que és important, perquè ens fa sortir dels possibles voluntarismes, de voler construir nosaltres mateixos tot això en la nostra vida. Aquesta quarta paraula és: "Jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa"... Sí, podem recrear-nos en aquest 'Jo mateix': el Senyor no ens deixa sols en aquesta aventura de la vida. Ens acompanya, ens habita amb el seu Esperit, és amb nosaltres 'dia rere dia fins a la fi del món'. Que aquests dies, doncs, ens fem conscients de la proximitat enfortidora de Jesús, el Senyor, i del seu Esperit en la nostra vida. I que sigui Ell, que ens habita, que vol que l'acollim en el cor del nostre cor, qui ens ajudi:**

- - **a no alarmar-nos** davant les dificultats que vivim o veiem en el nostre món. Que ens eixampli el nostre cor!
- - **a fer de cada instant de la nostra vida un testimoniatge senzill i humil, però valent i joiós**, de vida, amor i esperança
- - **a tenir aquesta perseverança**, resistència, permanència en allò que hem de fer o d'acompanyar, en la quotidianitat del dia a dia.

Que el Senyor, doncs, ens vagi conduint cada cop més per aquests camins.

ETIQUETES
TESTIMONI POR DIFICULTATS PERSEVERANÇA